

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2012. január 15-22.

2012

*„... mindnyájan el fogunk változni.”
(1Kor 15,51)*

TARTALOM

- 3 Előszó, köszöntő a magyar kiadáshoz
4 Útmutató az Imahét szervezői számára
5 Emlékezés Monsignor Eleuterio Francesco Fortinora
6 Az Imahét alapigéje
7 Bevezetés az Imahét gondolatkörébe
10 Nyolc nap a Krisztusban való átfarmálódásról
13 A 2012-es Imahét anyagának előkészítése
14 Bevezetés az Ökumenikus Istentisztelethez
21 Bibliai gondolatok és imádságok az Imahét napjaira
39 További imádságok
45 Az ökumenikus élet Lengyelországban
53 A krisztushívők egységéért megtartott Imahetek témái
55 Néhány jelentős adat az Imahetek történetéből

Imádkozzunk a Reménység Fesztiválért.

*Kérjük a Szentlélek áldását az egész ökumenikus rendezvényre!
2012. június 1-3. Papp László Budapest Sportaréna
www.remenysegfesztival.hu*

Szerkesztette:

Az Egyházak Világtanácsa Hit
és Egyházszervezet Bizottsága

A Keresztény Egységet
Előmozdító Pápai Tanács

P.O. Box 2010
CH-1211 Geneva 2 Switzerland
infowcc@wcc-coe.org
www.oikumene.org

VA-00120 Cité du Vatican
office@christianunity.va
www.vatican.va

Kiadja:

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Nyomdai előkészítés: West-Graph Kft.
Nyomdai kivitelezés: Ex-Kop Bt.

ELŐSZÓ, KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

KEDVES TESTVÉREK!

A verseny nemes formái lelkesítő erővel hatottak minden korban. A győzelem vágya mindig fontos motiváció volt a sportban, kultúrában, zenében, tudományban, műveltségben való megmérettetés alkalmával.

A verseny ártalmatlan és lelkesítően nemes formáiban is azonban szükségszerűen ott vannak a vesztesek is. A sikerélmény felemelő érzése mások kudarcélményének fájdalmán is születik. Ha pedig a gazdasági élet mozgatórugójaként működő kegyetlen versengést vagy a népek és nemzetek hatalmi rivalizációját nézzük, akkor a verseny humanista ártalmatlansága végképp ködbe vész.

Az ez évi Egyetemes Imahét apostoli tanítása azonban felfed egy titkot. Annak a győzelemnek a titkát, amelynek egyetlen vesztese van: a halál. A korinthusi első levél 15. fejezete arra emlékeztet bennünket, hogy Jézus Krisztus halál fölötti győzelmében osztozunk. Ez a jó hír átformálja a verseny, a győzni akarás értelmét, az evangélium ereje átformálhatja a győzni akaró ember értékrendjét.

A Szentháromság Isten örökkévaló és megváltoztathatatlan szeretete a halál fölötti győzelme által megváltoztat bennünket. Ez az „elváltozás” az utolsó napon a feltámadást jelenti, addig pedig a „nem hiábavaló” fáradozásra való készségünk és képességünk gyakorlását.

Jézus a versengés kísértésébe esett tanítványait egy minősített versenyre hívja: *aki első akar lenni, legyen az utolsó és legyen mindenki szolgája*. Bűnös természetünk „elváltozás”, átváltozás, átformálódás nélkül erre képtelen, de az átformáló erő Krisztusban itt van közöttünk.

Az Imahét nyolc napja arra rendeltetik, hogy ez az átformálódás Krisztus híveiben világszerte valósággá legyen. Segítsük egymást ebben, hogy Krisztussal sok olyan győzelmet arassunk, amelynek további nyertesei vannak s csak a gonosz és a halál a vesztese. Ez az átformálódott élet szerezzen sok boldogságot nekünk és a körülöttünk lévőknek az újesztendőben.

Dr. Erdő Péter

bíboros, prímás

A Magyar Katolikus

Püspöki Konferencia

elnöke

D. Szebik Imre

ny. püspök

A Magyarországi Egyházak

Ökumenikus Tanácsának

elnöke

ÚTMUTATÓ AZ IMAHÉT SZERVEZŐI SZÁMÁRA

Az egységre törekvés egész esztendőre szóló feladat

Az Imahét hagyományos ideje a január 18–25-e közötti napok. Ezt a dátumot még 1908-ban Paul Wattson javasolta. Ezek a napok fogják össze a Szent Péter és Szent Pál ünnepei közötti időszakot. Ezért szimbolikus jelentőségű is ez az időpont. Tudjuk azonban, hogy a déli féltekén, ahol január a vakáció megszokott ideje, hiszen akkor van a nyár, az egyházak alkalmasabbnak találták az Imahét megtartására a pünkösd közelében lévő időt. (A Hit és Egyházszervezet mozgalma már 1926-ban is ugyanezt javasolta.) Szép jelképe ez az időszak is a keresztény egységért hangzó imádságnak.

Ez a rugalmasság a dátummal kapcsolatban azt jelenti, hogy szeretnénk megértetni a közölt imaheti anyag felhasználásának lehetőségét. Tekintsék meghívásnak és egyben bátorításnak sorainkat, és keressenek megfelelő alkalmakat a közös imádságra az egész esztendő folyamán. Ezzel is kifejezésre juttathatjuk, hogy közösségünk egy bizonyos fokát máris elértük, de tovább imádkozhatunk Krisztus akarata szerinti teljes egységért.

Az imahét anyagának felhasználása

A felajánlott előkészítő anyagot a helyi igények és lehetőségek szerint kell alkalmazni. Ezért figyelembe kell venni a helyi liturgiai, istentiszteleti gyakorlatot, valamint a társadalmi és kulturális összefüggéseket. Fontosnak tartjuk ennek érdekében, hogy a helyi előkészítés lehetőleg ökumenikus módon történjék. Néhány helyen már kialakultak az ökumenikus struktúrák, és ezek szerint használják fel a küldött anyagot. Reméljük, hogy füzetünk más helyen is ösztönzést jelenthet az ökumenikus rend kialakításához.

Az imahét előkészítő anyagának alkalmazása

1. Az egyházak és a Krisztus-hívók közösségei, amelyek az Imahétnek ezt a formáját használják, akár egyetlen alka-

lomra is igénybe vehetik a javasolt ökumenikus istentiszteleti rendet.

2. Az egyházak és a Krisztus-hívők közösségei imaheti anyagukból akár részleteket is beemelhetnek megszokott saját rendjükbe. Az ökumenikus istentiszteleti rend imádságai például használhatók saját rendjükben is, ha kiemelik az anyagot a „nyolc nap” rendjéből.
3. Azok a közösségek, amelyek a napi imádságok rendjét használják, a nyolc napra kijelölt anyagból meríthetik istentiszteletük tartalmát.
4. Akik az Imahét során bibliatanulmányozást is akarnak folytatni, alapul vehetik azokat a bibliai textusokat és megfelelő magyarázatokat, amelyek szerepelnek a nyolc nap rendjében. Minden nap beszélgetések is folytathatók, és ezeket közös közbenjáró imádsággal lehet befejezni.
5. Akik egyedül használják az Imahét anyagát, közösségbe kerülnek mindazokkal, akik szerte e világon ezen a héten Krisztus egyházának a jobb, látható egységéért imádkoznak.

Monsignor Eleuterio Francesco Fortino emlékére

A nemzetközi bizottság 2010-ben Lengyelországban, Varsóban zajló ülése alatt érkezett a hír Monsignor Eleuterio Francesco Fortino, a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács államtitkárának, az Egyetemes Imaheteket Előkészítő Nemzetközi Bizottság hosszú éveken át szolgáló tagjának haláláról. A keresztény egység iránt tanúsított szenvedélye és elkötelezettsége, valamint a keresztény egységet szolgáló imádsága Istentől kapott ajándékainak sorában fontos szerepet töltött be, amelyeket készségesen osztott meg a Bizottság többi tagjával. Az ez évi tanulmányi anyagot az ő emlékére ajánljuk. Kívánjuk, hogy ennek az anyagnak az alapján elmondott imádságok hozzák közelebb Krisztus imádságának beteljesedését, hogy: „Legyenek mindnyájan egyek. ... hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”

AZ IMAHÉT ALAPIGÉJE (1Kor 15,51-58)

„Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által! Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.”

Magyar Bibliatársulat kiadása

„Nos, titkot közlök veletek: Nem halunk ugyan meg mindnyájan, de mindnyájan elváltozunk, hirtelenül, egy szempillantás alatt, a végső harsonaszóra. Amikor az megszólal, a halottak feltámadnak a romlatlanságra, mi pedig elváltozunk. Ennek a romlandó testnek fel kell öltenie a romlatlanságot, ennek a halandónak a halhatatlanságot. Amikor a romlandó magára ölti a romlatlanságot, a halandó a halhatatlanságot, akkor teljesedik az Írás szava: A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De legyen hála Istennek, mert ő győzelemre segít minket, Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Legyetek tehát állhatatosak és kitartók, szeretett testvéreim! Tegyetek mindig minél többet az Úr ügyéért, hiszen tudjátok, hogy az Úr ügyében való fáradozásotok nem hiábavaló.

Szent István Társulat kiadása

BEVEZETÉS AZ IMAHÉT GONDOLATKÖRÉBE

Mindannyian el fogunk változni a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme által

(1Kor 15,51-58)

A 2012-es Imahét imádságos és tanulmányi anyagát egy olyan munkacsoport készítette, amely a Lengyelországban élő római katolikus, ortodox, ókatolikus és protestáns egyházak képviselőiből áll.

Széles körű megbeszéléseket követően – amelyeken a különböző lengyel ökumenikus körök képviselői vettek részt – elhatározták, hogy egy olyan témát választanak, amely a Krisztusban való hit átformáló erejéről beszél, különös tekintettel az egyház – mint Krisztus teste – látható egységéért folytatott imádságra.

Gondolataikhoz Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írt levelének szavait vették alapul, amelyek jelenlegi életünk mulandó természetéről szólnak, annak minden nyilvánvaló „győzelmével” és „vereségével” együtt, összehasonlítva azzal, amit Krisztus húsvéti győzelmében kapunk.

Miért e témakör?

Lengyelország történetét vereségek és győzelmek sorozata jellemzi. Sok olyan eseményt említhetünk, amikor Lengyelországot megtámadták, felosztották és idegen hatalmak, el-lenséges rendszerek elnyomása alá került.

Az állandó törekvés, hogy legyőzzünk mindenfajta elnyomást, és a szabadság utáni vágy olyan jellemzői a lengyel történelemnek, amelyek jelentős változásokhoz vezettek a nemzet életében. Viszont ahol győzelem van, ott vesztesek is vannak, akik nem osztoznak a győztesek örömeiben és győzelmében.

A lengyel nemzet eme különleges történelme indította az idei imahét anyagát összeállító ökumenikus csoportot arra, hogy mélyebben foglalkozzon azzal, hogy mit is jelent győzni vagy veszíteni. S hogy a győzelemnek mindig érvényes-e a „triumfalista” értelmezése? Krisztus keresztyje és feltámadása egészen másról beszél.

A 2012-es Labdarúgó Európa Bajnokságot Lengyelországban és Ukrajnában rendezik meg. Erre a régi időkben soha nem kerülhetett volna sor! Ezért sokak számára ez egy új „nemzeti győzelem” jele. Rajongók százmilliói várják az Európa ezen részén pályára lépő győztes csapatokról szóló híreket.

Ez a példa azokra is ráirányíthatja figyelmünket, akik sohasem nyernek – nemcsak a sportban, de egyéni vagy közösségi életükben sem. Ki veszteget akár egy gondolatot is a vesztesekre? Azokra, akik állandóan vereséget szenvednek, mert különböző feltételek, és körülmények miatt sohasem részesülnek a győzelemben? A vetélkedés nemcsak a sport állandó jellemzője, de a politikai-, üzleti- és kulturális életé, sőt átszövi az egyház életét is.

Amikor Jézus tanítványai arról vitatkoztak, hogy ki a nagyobb (Mk 9,34), akkor ez a rivalizáló indíték nyilvánvalóan igen erős volt. De Jézus válasza nagyon egyszerű: „Aki első akar lenni, legyen az utolsó, és mindenki szolgája” (9,35) E szavak szerint a győzelem kölcsönös szolgálatot jelent, segítségnyújtást, az *utolsók, elfeledettek, kirekesztettek* önbecsülésének erősítését.

Ennek az alázatos szolgálatnak minden keresztyén ember számára a legjobb példája Jézus Krisztus, az Ő halálon aratott győzelme, és feltámadása. Szeretnénk, ha az Ő életéből, cselekedeteiből, tanításából, szenvedéséből, halálából és feltámadásából nyernénk ösztönzést a mai győzelmes hitülethez. Ez a fajta hit a társadalmi elköteleződésben, alázatos, szolgáló, az evangéliumhoz hűséges lélekben jut kifejezésre.

Amikor Jézus az eljövendő szenvedést és halált várta, *akkor* imádkozott tanítványaiért, hogy egyik legyenek, hogy a világ higgyen. Ez a „győzelem” csakis lelki átalakulás, megtérés által lehetséges.

Ezért gondoltuk úgy, hogy elmékedéseink témájául az apostolnak a népekhez szóló szavait vesszük alapul. A cél az, hogy olyan győzelemben legyen részünk, amely minden keresztényt egyesít Isten és a felebarát szolgálatában.

Miközben az Egyház teljes látható egységéért imádkozunk és afelé törekszünk, aközben mi magunk – és felekezetünk, amelyhez tartozunk – meg fog változni, átalakul, és Krisztushoz hasonlónak válik. Az egységért folytatott imádságunk könnyen szükségessé teheti egyházi életünk eddig megszokott formáinak megújulását. Ez izgalmas jövőkép, de talán félelemmel tölt el bennünket.

Az egység, amiért imádkozunk, nem csupán kényelmes elképzelés a barátkozásról és együttműködésről, hanem azt is igényi, hogy mellőzzük a köztünk lévő versengést. Meg kell nyílnunk egymás felé, fel kell ajánlanunk ajándékainkat másoknak és késznek kell lennünk elfogadni az ő ajándékaikat, hogy valóban új életet kezdhesünk Krisztussal. Ez az egyetlen igazi győzelem.

Mindenki számára van hely Isten üdvözítő tervében. Halálán és feltámadásán keresztül Krisztus magához ölel mindenkit, függetlenül attól, hogy nyertes-e vagy vesztes, hogy „aki hisz őbenne, annak örök élete legyen” (Jn 3:15). Mi is részesülhetünk győzelméből! Elegendő, ha hiszünk Benne és máris könnyebb lesz a gonoszt jóval legyőzni.

NYOLC NAP A KRISZTUSBAN VALÓ ÁTFORMÁLÓDÁSRÓL

A következő héten mélyebben foglalkozunk azzal a hitkérdéssel, miszerint a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme mindannyiunkat megváltoztat.

A bibliai olvasmányok, a magyarázatok, az imádságok és az elmélkedéshez feltett kérdések mind-mind segítenek felfedezni, hogy mit jelent ez a változás a keresztyének életében, egymással való egységükben, a mai világban és a mai világáért.

Először a szolgáló Krisztusról elmélkedünk, majd a keresztes feltámadás útján haladva lelki utunk végül Krisztus uralmának megünnepléséhez vezet.

Első nap

A szolgáló Krisztus átformál

Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon. (Mk 10,45)

Ezen a napon úgy találkozunk Jézussal, mint aki a győzelemhez vezető úton szolgál. Úgy látjuk Őt, mint aki „nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és életét adja váltságul sokakért”. (Mk 10,45). Ebből következik, hogy Jézus Krisztus egyháza szolgáló közösség. Ha különböző ajándékainkat az emberiség közös szolgálatára használjuk fel, akkor láthatóvá válik Krisztusban való egységünk.

Második nap

Az Úrra való csendes várakozás átformál

Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot. (Mt 3,15)

Ezen a napon az Úrra való türelmes várakozásban mélyülünk el. Ahhoz, hogy bármilyen változást elérjünk, állhatatosságra és türelemre van szükségünk. Amikor bármiféle átalakulásért könyörgünk Istenhez, az egyrészt hitünk cselekedete, másrészt Isten ígéreteiben való bizalom. Az Úrra való ilyen vá-

rakozás mindenki számára lényeges, aki ezen a héten az egyház látható egységéért imádkozik. Minden ökumenikus cselekedet időt, kölcsönös odafigyelést és közös tevékenységet igényel. Mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy a Lélek munkájában együttműködjünk a keresztyének egységéért.

Harmadik nap

A szenvedő Szolga átformál

Krisztus szenvedett értünk (1Pt 2,21)

Ez a nap arra hív, hogy Krisztus szenvedéséről elmélkedjünk. Amikor Krisztust, a szenvedő Szolgát követjük, akkor az a dolgunk, hogy szolidaritást vállaljunk mindazokkal, akik szenvednek. Minél közelebb kerülünk Krisztus keresztyéhez, annál közelebb kerülünk a egymáshoz.

Negyedik nap

Az Úr gonosz feletti győzelme átformál

Győzd le a rosszat jóval! (Rom 12,21)

Ezen a napon mélyebben szembesülünk a gonosz elleni küzdelemmel. A Krisztusban való győzelem mindannak a legyőzését is jelenti, ami Isten teremtett világát rombolja és távol tart minket egymástól. Jézusban mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy az új életben osztozzunk, újult bizalommal küzdjünk azzal szemben, ami rossz ebben a világban, és örüljünk annak, ami jó. Amíg megosztottak vagyunk, addig nem vagyunk elég erősek, hogy korunk gonosz erőit legyőzzük.

Ötödik nap

A feltámadott Úr békessége átformál

Jézus közéjük lépett és ezt mondta: Békesség néktek! (Jn 20,19)

Ma a feltámadott Úr békességét ünnepeljük. A Feltámadott a nagy Győztes, aki a halálon és a sötétség birodalmán aratott győzelmet. Ő egyesíti tanítványait, akiket megbénított a féle-

lem. Az életnek, valamint Isten eljövendő Országáért való ten-
ni akarásnak új távlatait nyitja meg előttünk. A Feltámadott Úr
egyesít és megerősít minden hívőt. A Feltámadás általi átala-
kulásunk ismertetőjele a békesség és az egység.

Hatodik nap

Isten állhatatos szeretete átfomál

Ez a győzelem, a mi hitünk (1Jn 5,4)

Ezen a napon Isten állhatatos szeretetére összpontosítjuk
figyelmünket. A húsvéti Misztérium felfedi Isten kitartó sze-
retetét és a hit új útjára hív minket. Ez a hit legyőzi a félel-
met és megnyitja szíveinket a Lélek hatalma előtt. Az ilyen hit
Krisztussal és egymással való barátságra hív.

Hetedik nap

A Jó Pásztor átfomál

Legeltessd az én juhaimat (Jn 21,17)

A bibliai szöveg az Urat úgy mutatja be ezen a napon, mint aki
erősíti nyáját. A Jó Pásztort követve arra hívtunk el, hogy
erősítsük egymást az Úrban, támogassuk és erősítsük a gyenge-
ket és az elesetteket. Egy Pásztor van és mi az ő nyája vagyunk.

Nyolcadik nap

Krisztus uralma egyesít

*Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön kirá-
lyi székeyen.* (Jel 3,21)

A Keresztények egységéért tartott imahét utolsó napján
Krisztus Uralmát ünnepeljük. Krisztus győzelme képessé tesz
minket, hogy reménységgel tekintünk a jövőbe. Ez a győze-
lem legyőz mindent, ami megakadályozza, hogy Krisztussal
és egymással az élet teljességének részesei lehessünk. A ke-
resztények jól tudják, hogy a köztünk lévő egység mindenek-
előtt Isten ajándéka. Részesedés Krisztus dicsőséges győzel-
mében mindenek felett, ami elválaszt bennünket.

A 2012-ES IMAHÉT ANYAGÁNAK ELŐKÉSZÍTÉSE

Az imahét anyagának első változatát a Lengyel Katolikus Püspöki Konferencia és a Lengyel Ökumenikus Tanács által életre hívott munkacsoport készítette 2010 február és június között. Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik a munkában részt vettek, név szerint is:

Edward Pusleckinek, a Lengyelországi Egyesült Metodista Egyház szuperintendensének

Krzysztof Nitkiewicznek, a Sandomierz római katolikus püspökének

Monika Waluśnak, iózeфовi római katolikus szakértőnek

Kalina Wojciechowskanak, a Lengyelországi Evangélikus-Lutheránus Egyház szakértőjének

Andrzej Gontareknek, a Lengyel Katolikus Egyház lelkészének

Ireneusz Lukasnak, az evangélikus Lutheránus egyház lelkészének

Henryk Paprockinak, a lengyel Autokefál Ortodox Egyház lelkészének

*Sławomir Pawłowski*nak, lublini római katolikus lelkésznek

Az általuk ajánlott anyagot az Egyházak Világtanácsa Hit- és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács közösen véglegesítette. A lengyel munkacsoport ülései számára a Lengyel Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága biztosított helyet. E helyen is köszönetet mondunk a nagylelkű befogadásért. Hálánkat fejezzük ki továbbá Jeremiasz érseknek, a Lengyel Ökumenikus Tanács Elnökének és Tadeusz Pikus püspöknek, a Püspöki Konferencia Ökumenikus Bizottsága elnökének, akik a lengyelországi munkacsoportot irányították. Köszönetet mondunk Ireneusz Lukasz evangélikus lelkésznek és Sławomir Pawłowski katolikus lelkésznek, akik a munkát koordinálták és mindazoknak, akik a nemzetközi bizottság munkáját elősegítették.

BEVEZETÉS AZ ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELETHEZ

*Mindannyian el fogunk változni
a mi Urunk Jézus Krisztus győzelme által (1Kor 15,51-58)*

2012-ben az ökumenikus Imahét istentiszteleti rendje Lengyelországból érkezik hozzánk. A liturgiát egy ökumenikus csoport állította össze az örömeket és megpróbáltatásokat megélő lengyel keresztények tapasztalatai alapján. Lengyelország történelme csapások, győzelmek, inváziók, szakadások, idegen hatalmak és ellenséges rendszerek általi elnyomások sorából áll. A lengyel történelem jellemzője, hogy állandóan törekedtek legyőzni a szolgaság minden formáját, és a szabadság megélésére vágyakoztak.

Az istentisztelet 1Kor 15,51-58-t veszi alapul, ami Krisztusban való hitünk átalakító erejéről szól, különös tekintettel az Egyháznak, mint Krisztus testének látható egységéért való imádásunkra. Amint az egyház látható egységért imádkozunk és arra törekszünk, akkor mi is és a felekezet is amelyhez tartozunk megváltozik, átalakul, és Krisztushoz lesz hasonlóvá. Ez ígéretes jövőképek tűnik, de talán félelemmel is tölt el bennünket. Lehet, hogy az egység, amiért imádkozunk, egyházi életünk megszokott formáinak megújítását teszi szükségessé. Az ilyen egység nemcsak a barátkozás és együttműködés kényelmes formája. Azt kéri tőlünk, hogy függesszük fel a köztünk lévő versengést. Meg kell nyílnunk egymás felé, fel kell ajánlanunk ajándékainkat egymásnak és tudnunk kell elfogadni. Így léphetünk a Krisztusban való új életbe, ami az egyetlen igazi győzelem.

Az istentisztelet rendje

A: Ünnepléses kezdet

Helyi szokás szerint lehet bevonulással kezdeni, amit egy nyitóimádság és a bűnvallás követ.

B: Isten ígéje

Három szöveget olvasunk a bibliából. 1Kor 15 az alapvető textusa témánknak.

Ezt követi a prédikáció, vagy egy másik olvasmány kifejtése, majd pedig hitünk megvallása.

C: Imádság az egységért és átalakulásért

A közbenjáró imádságok főleg az egységre és az átalakulásunkra fókuszálnak. Ezeket az imádságokat követi a béke jele.

A békejel és az „oplatek”-ben való részesedés

Egy lengyel szokás, hogy a karácsony esti vacsora előtt a család tagjai vagy a munkahelyek dolgozói egy tipikusan karácsonyi süteményt ajándékoznak egymásnak és fogyasztanak el együtt. A lengyelek számára ez a szokás olyan fontos akárhol is éljenek, hogy nemcsak különböző felekezetű hívek, hanem a nem-hívők is gyakorolják. Minden ember kap egy süteményt. Aztán az emberek úgy osztoznak rajta, hogy egy másik ember ostyájából/kekszéből törnek le egy darabot és azt eszik meg. Eközben jókívánságokat adnak át egymásnak. A süteményen való osztozás az egységet, a szeretetet, a megbocsátást fejezi ki azok közt, akikhez eljött a Megváltó. Bár ez nem úrvacsora, de hasonlít rá, és Jézus jelenlétét szimbolizálja, aki Betlehemben, a *kenyér házában* született, s aki az Élet Kenyerévé lett.

Ha nincs oplatek vagy egyéb sütemény, akkor mindez kenyérrel is megtehető. Az egymásnak adott béke jelét más helyi szokások szerint is gyakorolhatjuk.

D: Befejezés

Ez a rész tartalmazza az elköteleződés imádságát, amely a nyolc nap témáin alapul. Az istentisztelet áldással zárul, szintén helyi szokás szerint.

Az istentisztelet rendje

L: lelkész

O: olvasó

Gy: gyülekezet

V: vezető

A: Ünneplés kezdete

Ének, vagy orgonajáték

Ez alatt történik a szolgálattelvők bevonulása

Üdvözlés

L: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen veletek,

Gy: és a Te lelkeddel.

Bevezetés

A jelenlévők köszöntése és bemutatása után következhet egy rövid bevezetés a főtémához. A vezető ezt mondhatja:

L: Figyeljetelem rám, megosztok egy titkot veletek: Nem fogunk mindannyian meghalni, de mindannyian át fogunk alakulni.

Gy: Hála legyen Istennek, aki győzelmet ad nekünk Jézus Krisztus által.

L: Isten Krisztusban lett győztes. A győzelem erőfeszítést és küzdelmet igényel. Amint az Egyház teljes látható egységéért imádkozunk és arra törekszünk, mi személyesen és a felekezet is amelyhez tartozunk át fog alakulni, meg fog változni, Krisztushoz lesz hasonlónak. A keresztények együtt akarják megtenni ezeket az erőfeszítéseket, dicsekvés nélkül, alázatosan, Istent és a felebarátot szolgálva Jézus Krisztus példája alapján. Az egységre törekvés során ez az a hozzáállás, amit Istentől kérünk.

Nyitóimádság

L: Mindenható Istenünk! Jézus által azt tanítottad nekünk, hogy aki első akar lenni, legyen mindenki szolgája.

Jelenlétedben vagyunk együtt és tudjuk, hogy győzelmedet a kereszt hatalom-nélküliségével vitted véghez. Azért jöttünk most ide imádkozni, hogy az egyház egy legyen. Segíts alázattal elfogadnunk, hogy az egység a Te Lelked munkája. Ezzel az ajándékkal változtass meg minket, formáld át és tégy Fiadhoz, Jézus Krisztushoz hasonlóvá.

Gy: Ámen.

Bűnvalló imádság

L: Mindenható Isten, annak ellenére, hogy Krisztusban elnyertük az egység ajándékát, mégis ragaszkodunk szétszakadozottságunkhoz. Könyörülj rajtunk!

Gy: Urunk, könyörülj rajtunk!

L: Ha megkeményítjük szívünket, amikor az evangéliumot halljuk. Könyörülj rajtunk!

Gy: Urunk, könyörülj rajtunk!

L: Ha sokszor elmulasztjuk, hogy embertársainkban Téged szolgáljunk. Könyörülj rajtunk!

Gy: Urunk, könyörülj rajtunk!

L: Ádám és Éva engedetlensége szenvedést és halált hozott életünkbe, a teremtett világ sérült és részekre szakadt. Könyörülj rajtunk!

Gy: Urunk, könyörülj rajtunk!

(Tartsunk rövid csendességet!)

L: Könyörüljön rajtunk a Mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket és vezessen bennünket az örök életre!

Gy: Ámen

B: Isten igéje

Bibliai olvasmányok: Habakuk 3,17-19, 1Kor 15,51-58, Jn 12,23-26

Ének

Igehirdetés

Csendesség vagy hangszeres zene

Hitvallás

Az Apostoli vagy a Niceai Hitvallás elmondása

Ének, amely alatt behozzák az „oplatek”-et és a központban álló oltárra/úrasztalára helyezik.

C: Imádság az egységért és átalakulásért

L: Krisztusban egyesülve, aki győzelméből részesít, forduljunk bizalommal a mennyei Atyához az egyházért, Krisztus testéért, hogy igazán megélhessük az egységet, amit Krisztusban kaptunk a Szentlélek által. Isten a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Imádkozunk egyházunk vezetőiért, hogy hűségesen kitartsanak amellelt az egység mellett, amelyre minden keresztény hívatott! Isten a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Imádkozunk a világ nemzeteiért, hogy békességben éljenek egymással és mindenki számára biztosítani tudják az igazságosságot. Isten, a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Imádkozunk minden emberért, hogy hűséges sáfáraid legyünk itt a Földön. Isten, a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Imádkozunk országunk népéért, hogy megváltozva egymásról gondoskodó testvérekké váljunk. Isten, a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Könyörgünk a betegekért és szenvedőkért, hogy őket is átformálja gyógyító jelenléted. Isten, a mi erősségünk.

Gy: Formálj át minket kegyelmedből!

L: Imádkozunk minden családjáért és otthonáért, hogy küz-

delmeik, és örömeik a Te szeretettedben teljesedjenek ki. Isten, a mi erősségünk.

Gy: Formáld át minket kegyelmedből!

L: Könyörgünk a haldoklókért, hogy jelenléted adjon nekik vigasztalást. Isten a mi erősségünk.

Gy: Formáld át minket kegyelmedből!

L: Urunk, légy közöttünk, és adj nekünk egységet és békességet!

Gy: Ámen.

Miatyánk

L: Amikor a tanítványok megkérdezték Jézust hogyan imádkozzanak Ő így válaszolt: amikor imádkoztok, ezt mondjátok: „Mi Atyánk...”

A béke jelét adjuk egymásnak és szétosztjuk a különleges édességet.

L: Az Úr békessége legyen Veletek mindenkor,

Gy: és a Te lelkeddel.

L: Fogjunk kezet egymással a béke jeleként!

D: Befejezés

Ének, amely alatt esetleg az offertorium összegyűjthető

Az elköteleződés imádsága

L: Felidézzük, amit Pál apostol a Korinthusiaknak írt: „... *hála legyen Istennek, aki diadalt ad nekünk a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ezért szeretett testvéreim legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, tudván, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban*” (1Kor 15,58)

Dicsérjük az Urat, aki egységre vezet bennünket! Atyánk, ezt a hetet arra szánjuk, hogy a Krisztusban lévő egységünk mélyítéséért imádkozzunk. Jézus legyőzte a halált és minket új életre hívott el Lelke által. Ezért így imádkozunk:

Miután a szolgáló Krisztus megváltoztatta életünket,
Gy: Urunk küldj minket és mi egy akarattal indulunk.
L: Miután az Úrra való türelmes várakozás megváltoztatta életünket,

Gy: Urunk küldj ki minket és mi együtt indulunk!
L: Miután a szenvedő Szolga átfurmált minket,
Gy: Urunk, küldj minket és mi együtt indulunk!
L: Miután az Úr győzött a gonosz felett, átfurmálta életünket,
Gy: Urunk küldj el minket és mi együtt indulunk!
L: Miután a Feltámadott Úr békessége átfurmált minket,
Gy: Urunk küldj most minket el és mi együtt, egy akarattal indulunk!

L: Miután Isten állhatatos szeretete átalakított bennünket,

Gy: Urunk küldj el minket és mi együtt indulunk!

L: Miután a jó Pásztor átfurmált minket,

Gy: Urunk, küldj minket és mi együtt indulunk!

Áldás és elbocsátás

Több lelkész is oszthat áldást, az alábbi formák szerint vagy másképpen

L: Az Úr legyen veletek,

Gy: és a Te lelkeddel.

L: Az Úr áldjon meg és őrizzen meg titeket.

Gy: Ámen

L: Legyen a Mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek áldása rajtatok!

Gy: Ámen!

L: Menjetek el békességgel!

Gy: Istennek legyen hála.

Záró ének vagy orgonajáték

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA

Első nap

Főtéma: A szolgáló Krisztus átformál

*Alapige: Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon.
(Mk 10,45)*

Olvasmányok:

Zak 9,9-10 A király igaz és diadalmas

Zsolt 131 Az alázatos ember éneke

Rom 12,3-8 A kegyelmi ajándékok sokfélesége

Mk 10,42-45 Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon

Magyarázat:

A Messiás eljövetele és az Ő győzelme a szolgálatban teljesedett ki. Jézus azt szeretné, hogy követőit is a szolgálat lelke töltse be. Arra tanít bennünket, hogy az igazi nagyság az Isten és a felebarátunk szolgálatában rejlik. Krisztus bátorsággal ajándékoz meg, hogy felfedezhessük: Ő az egyetlen, akit szolgálni uralkodás – így hangzik egy korakeresztény mondás.

Zakariás próféciája a diadalmas és alázatos Királyról Jézusban teljesedett be. Ő, a Békesség Királya, az övéihez jön, a saját városába, Jeruzsálembe – a Békesség Városába. Nem csalással vagy erőszakkal veszi be a várost, hanem kedvességgel és alázatossággal.

A 131. Zsoltár ékesszólóan írja le a lelki békesség állapotát, amely az alázatosság gyümölcse. Az anya-gyermek kép az Isten gondoskodó szeretetét jeleníti meg és azt az Istenbe vetett bizalmat, amelyre a hívők teljes közössége meghívást kapott.

Pál apostol arra szólít fel, hogy mértéktartó és alázatos legyen önértékelésünk és fedezzük fel valódi képességeinket. Míg a lelki ajándékainkat tekintve különbözőek vagyunk, mégis egy test tagjai Krisztusban. Megosztottságunkban minden

felekezetet ajándékokkal áldott meg az Úr és arra hívott el bennünket, hogy azokkal másoknak szolgáljunk.

„Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Mk 10,45) Szolgálatával Krisztus megváltott bennünket attól, hogy az Istennek való szolgálatot elutasítsuk. Példájává lett az emberek közötti kapcsolatok gyógyításának: Bárki közöttetek nagy kívánna lenni, szolgává kell lennie – ezek a nagyság és előkelőség új mintái.

A Rómaiakhoz írt levelében Pál apostol arra figyelmeztet, hogy a különböző ajándékainkat szolgálatra kaptuk: prófétálás, szolgálat, tanítás, buzdítás, adakozás, vezetés, könyörület gyakorlása. Különbözőségünk ellenére mindig egy test vagyunk Krisztusban és tagjai egymásnak. Ha a különböző kegyelmi ajándékainkat az emberi közösség szolgálatába állítjuk, akkor igazán láthatóvá válik egységünk a Krisztusban. Az Egyház és a világ is sóvárogva várja a keresztények összefogását, az ökumené megjelenését a mindennapi életben: ezek a szegénység és a kiszolgáltatottság legyőzése, az elnyomottak megvédése, a béke munkálása és az élet védelme, a tudományok fejlesztése, a kultúra és a művészetek támogatása. A Szolgáló Krisztus példájának követése egyben hiteles tanúbizonyság az Evangéliumról, megszólítva nemcsak az elmét, hanem megindítva a szíveket is. A közösségért végzett szolgálat az Isten országának – a Szolgáló Krisztus országának – eljövételét hirdeti.

Imádság:

Mindenható és örök Isten! Együtt haladva a szolgálat királyi útján, Fiad elvezet bennünket engedetlen arroganciánkból a szív alázatosságához. Egyesíts egymással bennünket Szentlelked által, hogy a testvéreink felé végzett szolgálatunkon keresztül a Te valódi arcod mutakozhasson meg, a Te arcod, aki élsz és uralkodsz mindörökkön örökké. Ámen.

Gondolatébresztő kérdések:

1. Mely szolgálati ágakat fenyegeti leginkább a büszkeség és az arrogancia?

2. Mit kellene tenni ahhoz, hogy minden keresztény szolgálatot még inkább szolgálatnak tekintsünk?

3. Ökumenikus közösségeinkben mit tehetnénk jobban annak érdekében, hogy az elszigeteltség helyett a Szolgáló Krisztusra mutassunk?

Második nap

Főtéma: Az Úrra való csendes várakozás átfómál

Alapige: „Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltünk be minden igazságot”. (Mt 3,15)

Olvasmányok:

1Sám 1,1-20 Anna bizalma és türelmes várakozása

Zsolt 40 Türelmesen várni az Úrra

Zsid 11,32-34 Hit által királyságokat igaztak le, igazságot szolgáltattak

Mt 3,13-17 Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltünk be minden igazságot

Magyarázat:

A győzelmet gyakran az azonnali sikerrel azonosítják. Mindenki ismeri a siker ízét, amikor a nehéz küzdelmek után, gratulációkat, elismerést, sőt anyagi elismerést kap. Egy ilyen örömteli pillanatban senkinek sem jutna eszébe, hogy keresztény szempontból a győzelem az átfómálódás hosszú folyamata. Az átfómálódás győzelmének ilyen fajta megértése tanít bennünket arra, hogy ez a győzelem Isten ideje és nem a mi időnk szerint történik. Arra hív, hogy legyen a szívünkben türelmes bizalom és mélységes reménység az Isten iránt.

Anna ilyen türelmes bizalomról és reménységről tesz tanúbizonyságot. Sokévi hiábavaló való várakozás után gyermekért

imádkozik az Úrhoz, kockáztatva azt is, hogy csendes, könyörgő imádságát a templom ajtajában ülő főpap részegségnek véli. Amikor Éli biztosítja arról, hogy az Isten meghallgatja imáját, ő egyszerűen bízott, várt és nem volt szomorú többé. Anna méhében gyermeket fogant és fiút szült, akit Sámuelnek nevezett. Itt a nagyszerű győzelem nem nemzetek vagy fegyveres hatalmak győzelme, hanem a személyes és intim küzdelmek vége. Végül Anna bizalma és reménysége nemcsak az ő személyes átforgalmát hozza, hanem népét is fián, Sámuelen keresztül.

A Zsoltár szerzője Anna türelmes várakozását visszhangozza másfajta küzdelmek között. Ő is szabadításért fohászkozik, képes megfogalmazása szerint „a pusztulás verméből, a sárból, az iszaból”. Hálát ad Istennek, hogy szegényét és zavarodottságát átforgalmáta és továbbra is Isten állhatatos szeretetében bízunk.

A Zsidókhoz írt levél írója olyan emberek türelmét hozza fel például, mint Ábrahám és mások, akik képesek voltak győzedelmeskedni hitük és Istenbe vetett bizalmuk által. Annak a felismerése, hogy Isten az emberi történelemben jelen van, beleavatkozik és abba belép, képessé tesz bennünket arra, hogy ne csak az emberi fogalmak szerinti győzelmet várjunk.

Az evangéliumban, amikor Jézus megkeresztelkedésénél az égből szózat hallatszik: „Ez az én szerelmes Fiam”, úgy tűnhet, hogy ez Jézus messiási küldetésének azonnali beteljesülését hozza. Jézus azonban ellenállt a gonosz kísértésének, hogy késlekedés nélkül Isten országába tessékelyen be mindenkit és türelmesen kinyilvánítja, hogy ez a királyság mit is jelent. Teszi ezt a saját életén és szolgálatán keresztül, amely végül kereszthalálához vezet. Habár Isten országa győzedelmesen mutatkozik meg a feltámadásban, még mindig nem teljesen megfogható. A végső győzelem Urunk második eljövételével következik be. És így mi is türelmes

reménységgel és bizalommal várjuk, együtt kiáltva: „Jövel, Uram Jézus!”.

Sóvárgásunk az Egyház látható egysége után hasonlóképp türelmes és bizalommal teljes várakozást igényel. Imádságunk a keresztények egységéért hasonló Anna és a zsoldáros könyörgéséhez. Munkánk a keresztények egységéért hasonló a Zsidókhoz írt levélben felsorolt tettekhez. Türelmes várakozásunk nem ügyefogyottságunkat vagy passzivitásunkat jelenti, hanem mélységes bizalmat aziránt, hogy az Egyház egysége Isten ajándéka és nem általunk elért eredmény. Az ilyen türelmes várakozás, imádság és bizalom formál bennünket és felkészít az Egyház látható egységére nem úgy, ahogy azt mi tervezzük, hanem ahogy Isten adja.

Imádság:

Hűséges Istenünk! Te mindig hű maradsz szavaidhoz minden időben. Hadd legyen bennünk is, ahogy Jézusban is megvolt, az állhatatos szereteted iránti türelem és bizalom. Világosíts meg bennünket Szentlelkeddel, hogy igazságod teljességét ne romboljuk le hirtelen hozott ítéleteinkkel, hanem inkább fedezzük fel mindenben bölcsességedet és szeretetedet. Légy velünk, aki élsz és uralkodsz most és mindörökkön örökké, Ámen.

Gondolatébresztő kérdések:

1. Mely élethelyzetekben lenne szükséges, hogy nagyobb bizalmunk legyen Isten ígéreteiben?
2. Egyházi életünk mely területeit veszélyezteti leginkább az elhamarkodott cselekedetek kísértése?
3. Milyen helyzetekben kellene a keresztényeknek várniuk és mikor kellene együtt cselekedniük?

Harmadik nap

Főtéma: A szenvedő Szolga átformál

Alapige: Krisztus szenvedett értünk (1Pt 2,21)

Olvasmányok:

Iz/Ézs 53,3-11 Isten Szervedő Szolgája

Zsolt 22,12-24 Ő nem veti meg a nyomorultat szenvedésében

1 Pt 2,21-25 Krisztus szenvedett értünk

Lk 24,25-27 Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak?

Magyarázat:

Isteni paradoxon az, hogy Isten a tragédiát és a katasztrófát győzelemre tudja fordítani. Minden szenvedésünket, szerencsétlenségünket, a történelem fájdalmainak iszonyát feltámadássá tudja alakítani, amely körülfogja az egész világot. Míg úgy tűnik, hogy legyőzték, Ő az igazi Győzelem, akit senki és semmi nem tud felülmúlni.

Ézsaiás/Izaiás megindító jövendölése Isten Szervedő Szolgájáról Krisztusban teljesedett be. Rettenetes haldoklását elszenvedte és utána a Fájdalmak Férfia megláthatja fiait. Mi vagyunk azok a fiak, akik a Megváltó szenvedése által születünk. Ily módon egy család vagyunk Őbenne.

Azt is mondhatjuk, hogy a 22. Zsoltár nemcsak Jézusról, hanem Jézushoz szól. A Megváltó maga is ezt az imádságot mondta a kereszten, amikor ezeket a vigasztalan szavakat kiáltotta: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Mégis a Zsoltár második felében a fájdalommal teli panasz átalakul. A Zsoltár szerzője Istent dicséri művéért.

Péter apostol tanúja Krisztus szenvedéseinek (1Pt 5,1), amelyeket példaként állít elénk. A szeretetből való szenvedésre hívtunk el. Jézus nem átkozta az Atyát, hanem alávetette magát Neki, aki igazságosan ítél. Az Ő sebei által gyógyultunk

meg és Ő térített vissza mindnyájunkat az egyetlen Pásztorhoz.

Isten jelenlétének és szavának fényében válhat számunkra érthetővé a Messiás szenvedésének értelme. Ahogy a tanítványokkal együtt ment Jézus az Emmausba vezető úton, úgy jön velünk is életünk rögzös útján. Ébresztgeti szívünket és nyitogatja szemünket, hogy lássuk meg a megváltás titokzatos tervét.

A keresztények is törekeny emberi mivoltunkból fakadóan szenvedéseken mennek keresztül, amit társadalmi igazságtalanságban vagy üldöztetésben élnek át. A kereszt hatalma egységre hív. Itt találkozunk Krisztus szenvedésével, mint az egész emberi család iránt érzett szolidaritás és együttérzés forrásával. Ahogy egy kortárs teológus mondja: minél közelebb megyünk Krisztus keresztjéhez, annál közelebb kerülünk egymáshoz. A keresztények közös bizonyoságtétele a szenvedések közepette valódi hitelességet mutat. A szenvedőkkel való együtt érző közösségvállalásunkban a megfeszített Szenvedő Szolgától tanuljuk meg az önmagunk megüresítésének, az önátadásnak és az önfeláldozásnak leckéjét. Ezekre a Szentlélek adományozta ajándékokra van szükségünk a Vele való egyesülésünk útján.

Imádság:

Vigasztalás Istene! Te a kereszt szégyenét a győzelem jelévé változtattad. Add, hogy Fiad keresztje körül egyesülve imádjuk Őt a kegyelemért, amelyet szenvedése által kínál nekünk. Szentlelked nyissa fel szemünket és nyissa meg szívünket, hogy segíthessünk azokon, akik attól szenvednek, hogy még nem tapasztalták meg közelségedet. Áldj meg minket Te, aki élsz és uralkodsz mindörökkön örökké. Ámen

Gondolatébresztő kérdések:

1. Hogyan segít hitünk megválaszolni a hosszan tartó szenvedés kérdéseit?

2. Manapság az emberi szenvedés mely területeit hagyjuk figyelmen kívül vagy becsüljük le?

3. Hogyan tehetnek közösen tanúbizonyságot a kereszt erejéről a krisztusiak?

Negyedik nap

Főtéma: Az Úr gonosz feletti győzelme átfurmál

Alapige: Győzd le a rosszat jóval! (Rom 12,21)

Olvasmányok:

2Móz/Ex. 23,1-9 Ne állj a rosszat akaró többség mellé

Zsolt 1 Boldog az ember, aki az Úr törvényében gyönyörködik

Rom 12,17-21 Te győzd le a rosszat jóval

Mt 4,1-11 Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

Magyarázat:

Jézusban tanuljuk meg, hogy a „győzelem” valójában mit is jelent az ember számára. A győzelem azt jelenti, hogy boldogságban élünk egymással Isten szeretetében, amely felülemelkedik mindenben, ami szétválaszt. Osztozunk így Krisztus ártó hatalmak feletti győzelmében, amelyek elpusztítanak az emberiességet és Isten minden teremtményét. Jézusban új életet nyerünk, amely arra hív mindannyiunkat, hogy küzdjünk a világban minden rossz ellen megújult bizalommal és a jó miatti örömeződéssel.

Az Ószövetség szavai egyértelműen óvnak attól, hogy gaztetekbe és igazságtanságokba keveredjünk. A többség viselkedése semmilyen körülmények között sem adhat számunkra felmentést. Hasonlóképp nem jogosíthat fel senkit a rosszra sem a gazdagság sem más élethelyzet.

Az első Zsoltár nemcsak arra hívja fel a figyelmünket, hogy tartsuk be a parancsolatokat, hanem azok betartásának örömteli gyümölcseit hangsúlyozza. Azt a személyt, aki Isten törvényét mindennél jobban szereti, boldognak és áldottnak ne-

vezi. Isten szava biztos iránymutatás a szerencsétlenségben. Jó az Isten szavain elmélkedni éjjel és nappal, mert az ember így teljes, gyümölcsöző életet élhet mindenki javára.

Az apostol figyelmeztetéséből bátorítást meríthetünk, hogy a gonoszt jóval győzzük le. Egyedül a jó tudja megtörni a gyűlölet és az emberi bosszú végtelen láncolatát. Nem minden múlik az emberen a jóért való küzdelemben. Ennek ellenére Pál apostol arra buzdít, hogy minden lehetséges erőfeszítést tegyünk meg a másokkal való békesség megmaradásáért. Megérti folytonos küzdelmünket saját ösztöneinkkel, amik azt súgják, bántsuk azokat, akik nekünk ártottak. De Pál apostol figyelmeztet arra, hogy ne hagyjuk, hogy ezek a romboló érzések elhatalmasodjanak rajtunk. A jótett a leghatékonyabb eszköz a rossz elleni harcban.

Az evangéliumi olvasmány az Isten Fiának küzdelmét írja le a Sátánnal, a gonosz megszemélyesítőjével. Jézus győzelme a kísértések felett ott a sivatagban az Atya iránti engedelmisségében teljesedett ki, amely engedelmisség Őt a kereszting vezette. A Megváltó feltámadása erősíti meg azt, hogy végül Isten jósága győzedelmeskedik. A szeretet legyőzi a halált. A feltámadott Úr közel! Ő velünk van minden kísértés és bűn elleni küzdelmünkben. Jelenléte arra hívja a keresztényeket, hogy közösen cselekedjenek a jóság érdekében.

A szégyen az, hogy megosztottságunk miatt nem tudunk elég erősek lenni a korunk gonoszságai ellen vívott küzdelemben. Egyesülve Krisztusban és gyönyörködve szeretettörvényében, arra kapunk meghívást, hogy részesei legyünk küldetésének. Vigyünk reményt az igazságtalanság, gyűlölet és kétségbeesés világába.

Imádság:

Urunk Jézus Krisztus! Köszönjük győzelmedet a gonosz és a megosztottság felett. Dicsőítünk Téged áldozatodért és feltámadásodért, amely legyőzte a halált. Segíts bennünket min-

dennapi küzdelmeinkben. Szentlelked adjon erőt és bölcsességet, hogy Téged követve a gonoszt jóval, a megosztottságot pedig megbékéléssel győzhessük le. Ámen.

Gondolatébresztő kérdések:

1. Hol találkozunk gonoszsággal saját életünkben?
2. Milyen módon segít bennünket hitünk, hogy legyőzzük a gonoszságot és a Gonoszt?
3. Mit tanulhatunk azokból a helyzetekből, amikor a véleménykülönbség utat enged a megbékélésnek?

Ötödik nap

Főtéma: A feltámadott Úr békessége átfomál

Alapige: Jézus közéjük lépett és ezt mondta: Békesség néktek! (Jn 20,19)

Olvasmányok:

Mal 3,23-24 Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz

Zsolt 133. Ó, mily szép és gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek

Ef 2,14-20 Megbékéltette mindkettőt egy testben az Istennel, miután a kereszt által megölte az ellenségeskedést önmagában

Jn 20,19-23 Jézus közéjük lépett és ezt mondta: Békesség néktek!

Magyarázat:

Az Ószövetség utolsó könyvének végső szavai Isten ígéretét közvetítik. Elküldi Választottját, hogy harmóniát és tiszteletet teremtsen minden családban. Általában félünk a nemzetek közötti háborúságtól vagy a váratlan agressziótól. De Malakiás próféta a legbonyolultabb és legmakacsabb konfliktusra hívja fel a figyelmünket. A megromlott kapcsolatra szülők és gyer-

mekeik között. A szülők és gyermekeik közötti egység helyreállítása nem lehetséges Isten segítségével nélkül. Isten Küldötte az, aki csodát tesz. Átformálja az emberek szívét és kapcsolatait.

A Zsoltár pedig arról beszél, hogy milyen nagy öröm is az, amikor ez az egység létrejön az emberek között. Az embert nem magányra teremtette Isten. S ez a közösségi ember nem tud megelégedetten élni ellenséges légkörben sem. A boldogság az emberi közösségben a harmóniából, békességből, bizalomból és megértésből áll. Az emberek közötti jó kapcsolat olyan, mint a kiszáradt földnek a harmat, vagy az illatos olaj, amely az egészséget támogatja. A Zsoltár azt mondja, hogy Isten áldása és meg nem érdemelt ajándéka az együttélés jósága, ahogyan a harmat is az a szomjazó földnek. Az egységben való együttélés nemcsak a családtagok kiváltsága. Azoknak az egymáshoz való közelségét írja le, akik elfogadják Isten békességét.

Az apostoli levél arról a Valakiről szól, akiről Malakiás próféta is jövendölt. Jézus hoz egységet, mert Ő az, aki az emberek közötti ellenségeskedés falát lerombolta saját testében. Általában azt mondhatjuk, hogy valaki győzelme azok elbukásával és szégyenével jár együtt, akiket legyőzött vagy akik visszavonulásra kényszerültek. Jézus azonban nem utasít el, nem pusztít el, nem aláz meg. Ellenben véget vet az elidegenedésnek, átformál, gyógyít és egyesít mindeneket, hogy Isten családjának tagjaivá válhassanak.

Az evangélium emlékeztet a feltámadott Úr ajándékára, amit bizonytalankodó és megrettent tanítványainak adott. Békesség néktek! Ez Krisztus köszönése és egyben ajándéka is. Továbbá meghívás arra, hogy az Istennel való békességet keressük. Új, tartós kapcsolatokat építsünk az emberek nagy családjában és az egész teremtett világban. Jézus eltaposta a halált és a bűnt. A Szentlélek ajándéka által a Feltámadt Úr azzal állítja tanítványait a missziói munkába, hogy békességet, gyógyulást és megbocsátást vigyenek az egész világnak.

Addig, amíg a keresztények megosztottságban élnek a világot sem tudják meggyőzni az Evangélium teljes igazságáról, arról, hogy mi Krisztus üzenete az új emberről. A békesség és az egység a fémjelzései ennek az átalakulásnak. Az egyházaknak ezeket az ajándékokat kell felmutatni és ezekről tanúbizonyítást tenni, mint akik Isten egy nagy családjába tartoznak. Ez a nagycsalád pedig Jézusra, mint biztos alapra épült, aki a szegletkő.

Imádság:

Szerető és kegyelmes Istenünk! Taníts bennünket a békeségben való részesedés örömére. Tölts el bennünket Szentlelkeddel, hogy az ellenségeskedés falait lerombolhassuk, mert ezek elválasztanak egymástól. A mi Békességünk, a feltámadott Krisztus segítsen, hogy minden megosztottságot legyőzzünk és egyesítsen bennünket Isten családja tagjaiként. Jézus Krisztus nevében kérjük ezt, akié – az Atyával és a Szentlélekkel együtt – minden tisztelet és dicsőség, és a föld teljessége. Ámen

Gondolatébresztő kérdések:

1. Az erőszak mely megjelenési formáival tudjuk közösen felvenni a harcot?
2. Milyen rejtett ellenségeskedésekkel szembesülünk, amelyek a keresztény közösségeket próbálják meg?
3. Hogyan tanulhatnánk meg egymást úgy köszönteni, ahogy Krisztus tette?

Hatodik nap

Főtéma: Isten állhatatos szeretete átformál

Alapige: Ez a győzelem, a mi hitünk (1Jn 5,4)

Olvasmányok:

Hab 3,1-19 Az Úr, az én Uram ad nekem erőt

Zsolt 136, 1-4 és 23-26 Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete

1Jn 5,1-6 Ez a győzelem, a mi hitünk

Jn 15,9-17 Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért

Magyarázat:

Az ószövetségi szövegben az Istenbe vetett hit az, ami a reményt életben tartja minden szerencsétlenség ellenére. Habakuk panasza Isten hűsége feletti öröme fordul, ami erővel tölti el a nehézségek ellenére is.

A 136. Zsoltár abban erősít meg, hogy Isten Izráel történetében milyen csodálatosan cselekedett és ez bizonyítéka örökké tartó szeretetének. Isten közbeavatkozásának köszönhetően Izráel népe egészen különleges és meglepő győzelmeket ért át. Isten nagy tettei az öröm, a hála és a reménység forrásai, amelyeket a hívők évszázadokon át imádságban, dicsőítő énekekben és muzsikában fejeztek ki.

Az apostoli levél arra emlékeztet, hogy „ami Istentől született, legyőzi a világot” (1Jn 5,4). Ez nem feltétlenül jelent emberi mércével mért győzelmeket. A Krisztusban való győzelem együtt jár szívünk megváltozásával, a földi valóság és az örökkévaló perspektívájának megértésével és a halál feletti végső győzelembe vetett hittel. Ez a győzelmes erő a hit, amelynek letéteményese és forrása Isten, legtökéletesebb megtestesülése pedig a szeretet.

Az evangéliumban Krisztus biztosítja tanítványait Isten szeretetéről, amelynek végső megerősítése a Megváltó kereszthalála. Ugyanakkor arra hívja és szólítja fel őket, hogy mutassanak szeretetet egymás iránt. Jézus kapcsolata tanítványaival a szereteten alapul: nemcsak egyszerűen tanítványiként kezeli őket, hanem barátainak hívja. Krisztusi szolgálatauk abban áll, hogy életüket egyre inkább a szeretet legfőbb parancsolatához teszik hasonlóvá, amely belső meggyőződés-

sükből és hitükből következik. A szeretet lelkiületével szívünkben nem veszítjük el a reményt, még ha a teljes látható egység felé vezető úton való előrejutás oly nagyon lassúnak tűnik is. Isten örökkévaló szeretete képessé tesz bennünket arra, hogy legyőzzük a legnagyobb ellenséget és a legmélyebb megosztottságot. Ez az, amiért a világot leigázó isteni győzelem a mi hitünk számára átformáló erő.

Imádság:

Urunk Jézus Krisztus, az élő Isten Fia! Feltámadásod által győzedelmeskedtél a halál felett és Te lettél az életnek Ura. Irántunk való szeretetedből bennünket választottál, hogy barátaid legyünk. Szentlelked egyesítsen Veled és egymással a barátság kötelékével, hogy hűségesen szolgálhassunk Téged a világban és lehessünk örökkévaló szereteted tanúbizonyság tévői, mert Te élsz és uralkodsz az Atyával és a Szentlélekkel, egy Isten örökkön örökké. Ámen.

Gondolatébresztő kérdések:

1. Hogyan kellene keresztény szeretetünket kifejezni a különböző vallások és filozófiák összefüggésében?
2. Mit kell tennünk, hogy még hitelesebb tanúi lehessünk Isten örökkévaló szeretetének ebben a megosztott világban?
3. Hogyan tudnák Krisztus követői még láthatóbban támogatni egymást?

Hetedik nap

Főtéma: A Jó Pásztor átformál

Alapige: Legeltessétek az én juhaimat (Jn 21,17)

Olvasmányok:

1 Sám 2,1-10 Senkit sem tesz hőssé a maga ereje

Zsolt 23 Mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem

Ef 6,10-20 Erősödjetek meg az Úrban
Jn 21,15-19 Legeltessétek az én juhaimat

Magyarázat:

Azoknak, akik győzedelmeskednek a szenvedés felett, onnan felülről van szükségük segítségre. A segítséget pedig imádságon keresztül kapják. Sámuel első könyvének első fejezetében Anna imádságának erejéről olvasunk. A második fejezetben Anna hálaénekét találjuk. Megértette, hogy bizonyos dolgok csak Isten segítségével történhetnek meg. Anna és férje az Ő akarata által lettek szülőkké. Ez a történet példa, amely megerősíti hitünket az egyébként reménytelennek tűnő helyzetekben. Ez a történet a győzelem példája.

A 23. Zsoltárban a Jó Pásztor vezeti juhait, még a legsötétebb helyeken keresztül is, megnyugtatta őket jelenlétével. Akik reményüket az Úrba helyezik, nem kell féljenek a pusztulás és a széthullás árnyékától sem, mert pásztoruk az igazság zöldellő mezejére vezeti őket, hogy Isten házában lakozzanak.

Az Efézusiakhoz írt levélben Pál apostol sürget bennünket, hogy erősek legyünk az Úrban és az Ő hatalmának erejében. Öltünk magunkra lelki fegyverzetet: az igazságot, az igazságosságot, a Jóhír meghirdetését, a hitet, a megváltást, az Isten szavát, az imádságot és a könyörgést.

A feltámadt Úr sürgeti Pétert, és vele együtt minden tanítványt, hogy ismerje fel magában az Úr iránti szeretetet, aki az egyedül igaz Pásztor. Ha van benned ilyen szeretet, akkor legeltesd a juhaimat! Más szavakkal: tápláld és védj őket, törődj velük, erősítsd őket – mert ők az enyéme és hozzám tartoznak! Légy jó szolgám és viseld gondját azoknak, aki szerettek engem és akik követik hangomat. Tanítsd őket a szeretetre, együttműködésre és bátorságra míg az élet rögös és kanyargós útján járnak.

Az isteni kegyelem eredményeként, Krisztus tetteinek szemtanúja az, aki bennünk megerősítést nyer és kényszerít, hogy az egység érdekében közösen cselekedjünk. Megvan a képességünk és tudásunk, hogy tanúbizonyságot tegyünk! De készek vagyunk erre? A Jó Pásztor, aki élete példáján keresztül tanított és vezetést adott, megerősít mindenkit, aki kegyelmébe és támogatásába helyezi bizalmát, és arra hív bennünket, hogy vele feltétlen együttműködésben éljünk. Ilyenformán megerősítve képesek leszünk segíteni egymást az egység felé vezető úton. Legyünk erősekké az Úrban, hogy így erősíthessük meg egymást a szeretetről való közös tanúságtételben.

Imádság:

Mindeneknek Atyja! Arra hívsz, hogy egy nyáj legyünk Fiadban, Jézus Krisztusban. Ő a mi jó Pásztorunk, aki zöldellő mezőkre, csendes vizekhez vezet és helyreállítja lelkünk békességét. Őt követve hadd törődjünk azokkal is, akik meglátták bennünk az egy igaz Pásztor, a mi Urunk Jézus Krisztus iránti szeretetet, aki él és uralkodik Veled és a Szentlélekkel együtt, egy Isten örökkön örökké. Ámen.

Gondolatébresztő kérdések:

1. Mi módon ösztönöz a jó Pásztor bennünket arra, hogy támogassuk, új életre keltsük és visszaadjuk a biztonságérzetét azoknak, akik eltévelyedtek?
2. Milyen módokon tudják a különböző felekezethez tartozó keresztények egymást erősíteni a Krisztusról való hitvallásban és tanúbizonyság tételben?
3. Ma számunkra vajon mit jelentenek Pál apostol figyelemre méltó szavai: „Erősödjetek meg az Úrban Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét.”?

Nyolcadik nap

Főtéma: Krisztus uralma egyesít

Alapige: Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön királyi székemen. (Jel 3,21)

Olvasmányok:

1Krón 29,10-13 A te kezekben van az erő és hatalom, a te kezek tehet bárkit naggyá és erőssé

Zsolt 21,1-7 Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel

Jel 3,19b-22 Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön királyi székemen

Jn 12,23-26 És ha valaki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya

Magyarázat:

Jézus az elsőszülött, aki feltámadt a halálból. Megalázta magát és felmagasztaltatott. Krisztus nem sóvárgott a győzelemre, de megosztja minden emberrel uralmát és felmagasztalását.

Dávid – énekében, amely a király és népe öröméből született a templom építése előtt – azt az igazságot fejezi ki, hogy minden kegyelemből történik. Még egy földi uralkodó is lehet Isten uralmának visszatükrözője, akinek hatalmában áll, hogy bárkit naggyá és erőssé tegyen.

A király hálaadó Zsoltára ezt a gondolatot viszi tovább. A keresztény hagyomány messianisztikus értelmezést is ad a Zsoltárnak: Krisztus az igaz Király, tele áldással és étellel, Isten tökéletes jelenvalósága az emberek között. Bizonyos értelemben ez a kép nem vonatkozhat az emberekre? Nem az ember a teremtetést betetőző alkotás? Nem azt akarja Isten, hogy „társörökösei legyünk az Ő Fíának” és „tagjai az ő királyi háznépének”?

A Jelenések könyvének levelei a hét gyülekezetnek olyan üzenetet hordoznak, amelyek az Egyházra minden időben és helyen vonatkoznak. Azok, akik Krisztust beengedik otthonukba, meghívást kapnak arra, hogy az örök élet részesei le-

gyenek Vele együtt. A királyi székre való befogadás ígérete előzőleg csak a Tizenkettő felé hangzik. Itt azonban kiterjesztést nyer mindenkire, aki győzedelmes.

Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is. Összeköthetjük Jézus „Én vagyok” mondatát Isten kimondhatatlan nevével. Jézus szolgálja, akit az Atya megjutalmaz, ott lesz, ahol az ő Ura is: az Atya jobbán ül, hogy uralkodjék.

A keresztények tisztában vannak azzal, hogy a köztük lehetséges egység, még ha emberi erőfeszítést is igényel, mégiscsak Isten ajándéka. Ez részesedés Krisztusnak a bűn, a halál és a gonosz felett aratott győzelmében, amelyek a megosztottság okozói. Krisztus győzelmében való részvételünk a mennyben teljeseedik ki igazán. Az Örömhírről való közös tanúságtételünkben meg kell mutassuk a világnak azt az Istent, aki nem korlátoz és nem győz le minket. Hitelesen kell elmondanunk kortársainknak, hogy Krisztus győzelme úrrá lesz mindenben, ami bennünket az élet teljességétől, Tőle és egymástól elválaszt.

Imádság:

Mindenható Isten, mindenek Ura! Taníts minket dicsőséged titkán elmélkedni. Áldj meg bennünket, hogy alázattal fogadjuk ajándékaidat és tiszteljük minden ember méltóságát. Szentleked erősítsen meg az előttünk álló lelki harcokban, hogy egyesülve Krisztusban, vele együtt uralkodhassunk dicsőségben. Add meg nekünk ezt Általa, aki megalázta magát és felmagasztaltatott, aki Veled és a Szentlélekkel él örökkön örökké. Ámen

Gondolatébresztő kérdések:

1. Hogyan jelenik meg életünkben a hamis alázatosság és a földi dicsőségre sóvárgás?

2. Hogyan fejezzük ki közösen Krisztus uralmába vetett hitünket?

3. Hogyan éljük meg Isten eljövendő országába vetett reménységünket?

TOVÁBBI IMÁDSÁGOK

A következő imádságok a nyolc nap tematikájára épülnek. A bibliai olvasmányokkal, a napi imádsággal közösen egy egyszerű imarendként használhatóak minden napra a keresztény egységért való Imahéten.

Első nap

A szolgáló Krisztus átformál

V: Urunk, Ádám és Éva engedetlensége szenvedést és halált hozott ránk, és az emberiség családja megsebzett és szétszakított lett. Könyörülj rajtunk!

Gy: Könyörülj rajtunk!

V: Krisztusunk, megkeményítettük szívünket, amikor tanítottál bennünket az ige szolgálói által. Könyörülj rajtunk!

Gy: Könyörülj rajtunk!

V: Urunk, te jól tudod, hogy nem szolgáltunk Téged testvéreink között. Könyörülj rajtunk!

Gy: Könyörülj rajtunk!

V: A Mindenható Isten könyörüljön rajtunk, bocsássa meg vétkeinket és vezessen az örök életre.

Gy: Ámen

Második nap

Az Istenre való türelmes várakozás átformál

V: Urunk, imádkozunk hozzád azért, hogy megadassék nekünk a Te szerinted való bölcs látás, hogy így tekinthessünk életünkre. Kérünk Téged!

Gy: Hallgass meg minket, ó Urunk!

V: Imádkozunk hozzád a türelem isteni ajándékáért olyan élethelyzetekben, amikor az emberi igazság elbukik. Kérünk Téged!

Gy: Hallgass meg minket, ó Urunk!

V: Imádkozunk hozzád azért, hogy képesek legyünk imádkozni olyan helyzetekben is, amikor csak a Te ajándékodra van szükségünk. Kérünk Téged!

Gy: Hallgass meg minket, ó Urunk!

V: Figyelj ránk, amikor hívunk, ó Istenünk, és add, hogy észrevegyük igazságod teljességét Krisztus, a mi Urunk által.

Gy: Ámen.

Harmadik nap

Isten Szenvedő Szolgája átformál

V: A kereszt a győzelem jele. Ezért így kiáltunk: dicsőítünk Téged, ó Urunk!

Gy: Dicsőítünk Téged, ó Urunk!

V: Keresztedért – amely az igazság és az irgalom tágas temploma.

Gy: Dicsőítünk Téged, ó Urunk!

V: Keresztedért – amely az élet fája és a kegyelem trónusa.

Gy: Dicsőítünk Téged, ó Urunk!

V: Keresztedért – amely az együttérzés és a remény jele.

Gy: Dicsőítünk Téged, ó Urunk!

V: Urunk, Te meghaltál a kereszten, hogy Isten szétszórattott gyermekeit egységre tanítsad. Add, hogy kereszthalálon elmerülve megváltozzon a szenvedésről való vélekedésünk, Te aki élsz és uralkodsz örökkön örökké.

Gy: Ámen.

Negyedik nap

Az Úr gonosz feletti győzelme átformál

V: Az Úr Országának eljövetele a Sátán uralma feletti győzelem. Jézus, amikor a kísértőt legyőzi a pusztában, és megszabadítja az embereket a gonosz lelkek hatalmától, előre vetíti

szenvedése óráinak hatalmas győzelmét. A világ fejedelme elvetetett. A Miatyánk utolsó kérésében, „de szabadíts meg minket a gonosztól”, egyben azért is imádkozunk Istenhez, hogy tegye nyilvánvalóvá Krisztus győzelmét a gonosz felett. Ennek a kérésnek lelkületével kiáltunk: Ments meg minket, ó Istenünk!

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: Minden gonosztól.

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: Minden bűntől.

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: A Sátán csapdáitól.

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: A gyűlölettől és minden rosszakarattól.

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: Az örök haláltól.

Gy: Ments meg minket, ó Istenünk!

V: Ments meg minket, ó Istenünk, minden gonosztól és támogass bennünket irgalmaddal, aki élsz és uralkodsz örökkön örökké.

Gy: Ámen.

Ötödik nap

A Feltámadott Úr békessége átformál

V: Imádkozzunk a feltámadott Úrhoz a keresztényekért és minden emberért a Földön. Add nekünk a Te békességedet!

Gy: Add nekünk a Te békességedet!

V: Add a nemzeteknek békességed áldását!

Gy: Add nekünk a Te békességedet!

V: Támogasd azokat, akik az egyház látható egységén fáradoznak.

Gy: Add nekünk a Te békességedet!

V: Tekints azokra, akiket elhívtál, hogy legeltessék nyájadat.

Gy: Add nekünk a Te békességedet!

V: Hozz megbékélést a családoknak, szomszédoknak, társadalmaknak.

Gy: Add nekünk a Te békességedet!

V: Urunk, állj közöttünk és add nekünk az egység és a béke ajándékát, Te, aki élsz és uralkodsz örökkön örökké.

Gy: Ámen.

Hatodik nap

Isten örökkévaló Szeretete átformál

V: Hozzá, aki egyedül érdemes a bizalomra, így kiáltunk:
Ámen – én hiszek!

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Az egy Istenben, aki Atya, Fiú és Szentlélek.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Az Isten Fiában, aki emberré lett.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Az Ő halálában, feltámadásában és mennybemenetelében.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: A Szentlélek ajándékában.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Krisztus dicsőséges eljövetelében.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Abban, hogy kegyelme erősebb a bűnnél.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Hogy a szeretet sokkal erősebb a gyűlöletnél és a halálnál.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: A test feltámadásában és az örök életben, a Te királyságodban.

Gy: Ámen – én hiszek!

V: Urunk, nézz Egyházad hitére földi zarándokútján, és vezesd gyermekeidet, hogy megláthassák Fenséged fényességét szemtől szembe, Te, aki élsz és uralkodsz örökkön örökké.

Gy: Ámen.

Hetedik nap
A Jó Pásztor átformál

V: Urunk nem hagyott el bennünket. Egész életünkben tapasztaljuk, hogy ő vesszőjével és botjával vezet. Ő a mi Jó Pásztorunk. Ezért is mondjuk: hálát adunk néked, Urunk!

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: Az életért és minden ajándékosért, amellyel erősítesz bennünket.

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: Igéd ajándékáért.

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: A hit állhatatosságáért.

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: Örömhíred hiteles tanúáért.

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: Mindenért, amit nem soroltunk fel vagy nem is vettünk észre.

Gy: Hálát adunk néked, Urunk!

V: Urunk, köszönjük minden ajándékodat, amit adtál nekünk, hogy ne álljunk meg az úton vagy ne gyengüljünk meg lelki harcainkban. Te aki élsz és uralkodsz örökkön örökké.

Gy: Ámen

Nyolcadik nap
Egységben Krisztus Királyságában

V: A mennyei trón már kész, a szolgák készségesen várnak, a lakodalmi sátrat felállították, az étel kész, az örökélet helye feldíszítve már. Az örökké való kincseket előhozták és a Mennyei Királyság kapuja, amely a világ teremtésétől fogva előkészítve vár, nyitva áll. Nagyon vágyunk Krisztussal lakni, dicsőítsük Őt és együtt mondjuk: Magasztalunk Téged örökké!

Gy: Magasztalunk Téged örökké!
V: Ura időnek és örökkévalóságnak.
Gy: Magasztalunk Téged örökké!
V: Elsőszülött a halottak közül.
Gy: Magasztalunk Téged örökké!
V: Aki kezekben tartod a halál és a pokol kulcsait.
Gy: Magasztalunk Téged örökké!
V: Aki Ura vagy a királyoknak és Királya a hatalmasoknak.
Gy: Magasztalunk Téged örökké!
V: Aki voltál, vagy és leszel.
Gy: Magasztalunk Téged örökké! Ámen

AZ ÖKUMENIKUS ÉLET LENGYELORSZÁGBAN

Általános információk. Lengyelország, hivatalosan a Lengyel Köztársaság, közép-európai ország, ami a Balti tengerrel helyezkedik el. Nyugatról Németország határolja, délről a Cseh Köztársaság és Szlovákia, keletről Ukrajna és Fehéroroszország, észak-keleten Litvániával, északon pedig Oroszországgal szomszédos. A Balti tengeren Dániával és Svédországgal vannak határvizei.

312.700 négyzetkilométernyi területével Lengyelország a kilencedik legnagyobb ország Európában. Népesége több mint 38 millió. Fővárosa Varsó. A lengyelek az összlakosság 97%-át teszik ki. 1939-ig a népesség egy harmada etnikai kisebbségekből állt. Cca. 6 millió ember pusztult el a II. Világháborúban. Manapság a lengyel népességnek csak kicsiny hányadát képezik az etnikai kisebbségek. A legnagyobb számban ukránok, beloruszok, németek, romák, litvánok, szlovákok, csehek élnek. A lengyelek a lengyel nyelvet beszélik, ami a szláv nyelvcsaládhoz tartozik. A törvény garantálja az etnikai kisebbségeknek, hogy saját nyelvüket használhassák. A 19. században gazdasági és politikai okokból kezdődő kivándorlás során 15 millió lengyel kezdett az ország határain kívül új életet. Jelenleg a kivándorolt lengyelek legnagyobb közösségei Amerikában, Németországban, Brazíliában, Franciaországban és Kanadában élnek.

Történelmi állomások. A kereszténység története Lengyelországban ezeréves múltra tekint vissza. Az első keresztény közösségek Cyrill és Method missziói munkája eredményeként jöttek létre. Az egyházi életet az első történelmi uralkodó, a Piast családból származó Mieszko uralma alatt szervezték meg. Ő egyesítette a Vistula folyó medencéjében

első szláv törzseket. Mieszko 966-ban keresztelkedett meg és ezt a dátumot tekintik a lengyel állam alapítási évének is.

Az első független, teljes jogú érsekséget lengyel földön 1000-ben létesítették Gniezoban. Abban az évben három uralkodó – német, cseh és lengyel – találkozott egy kongresszuson a mártír püspök, Szent Wojciech sírjánál. Erre az eseményre utalnak ökumenikus és nemzetközi jellegükkel a jelenlegi Gniezno-i kongresszusok, amelyeket 1997 óta szerveznek. Bátor Boleslavot koronázták elsőként Lengyelország királyává 1025-ben. Jelentősen kiterjesztette az országhatárokat és támogatta a misszionáriusok munkáját is. Az idegenek kezdettől fogva hazát és vonzó körülményeket találtak lengyel földön. Elsősorban zsidók, Karaitas-ok és muszlim tátarok voltak a 12. századtól.

A 15. és 16. századot a lengyel történelem aranykorszakának tartják. A politikai, gazdasági, és kulturális tündöklés ebben a korszakban érte el a csúcspontját. Ekkor érték el Lengyelországot a reformáció eszméi is. Luther Márton tanításai a városi polgárok körében találtak kedvező fogadtatásra, míg Kálvin János és Zwingli Ulrik tanai az arisztokráciát vonzották. A nyugati országokkal szemben – akik egymást kölcsönösen megpróbáló vallási háborúban vettek részt – Lengyelország a tekintélyes vallási toleranciájával tűnt ki és a protestáns disszidensek menedékévé vált.

A 17. század az ellen-reformáció időszak, amikor a protestánsokat megfosztották politikai jogaiktól, a radikális irányzatok követőit pedig kivándorlásra kényszerítették. Ez megfékezte, illetve leállította a lengyel protestantizmus fejlődését.

1791-ben a Szejm – a lengyel parlament – elfogadta a világ második újkori alkotmányát amely garantálta a hitvallás és a vallásgyakorlás szabadságát.

Sajnos 1772 és 1795 között Lengyelországot három alkalommal is szétosztották a szuperhatalmak: Poroszország,

Oroszország és Ausztria. Ennek eredményeképp az ország 123 éven át nem szerepelt az európai térképeken. A lengyelek nemzeti felkelések sorozatával próbálták visszaszerezni függetlenségüket. Lengyelország 1918-ban nyerte vissza szabadságát és függetlenségét.

A két világháború közötti időszak (1918-1939) az államiság helyreállításának évei voltak, az országot feldaraboló hatalmak káros politikája és a háborús rombolás után. A függetlenség 20 éves rövid időszaka gyors növekedést jelentett.

Lengyelország sikeresen kikeveredett a nagy gazdasági válságból (1920-1930). Ipara virágzott, bevezették az egyetemi oktatást és minden feltételt megteremtettek a tudomány és kultúra fejlődéséhez. Lengyelország történetének egyik legtragikusabb része a II. Világháború időszaka. (1939-1945). A német nácik megtámadták az országot 1939. szeptember 1-én, a lengyelek 6 hétig harcoltak a megszállók túlnyomó katonai erejével szemben. A helyzet még nehezebbé vált 1939. szeptember 17-én, amikor a szovjet Vöröshadsereg elfoglalta Lengyelország keleti részeit.

A németek által elfoglalt területen egy ellenálló Hazafias Hadsereget és egy földalatti kormányt hoztak létre, amit Általános Kormányoknak neveztek el. 1943 áprilisában a Varsói gettóban kitört a felkelés. Az egész zsidó kerületet módszeresen felégették és a földdel tették egyenlővé. 1944 augusztusában a fővárosban tört ki a Varsói Felkelés, amiben 200.000 felkelő és civil lelte halálát. Amikor a felkelés összeomlott, a megmaradt népet elmozdították helyéről és a főváros 95%-át lerombolták a náci németek.

A lengyel katonák a világ számos frontján harcoltak: Norvégiában, Angliában, Olaszországban, Hollandiában, a Szovjetunióban, Közép-Keleten és Afrikában.

1945-ben, a háború után a jaltai és potzdami egyezmény aláírását követően Lengyelország a szovjet szféra befolyása alá került és kommunista köztársaság lett belőle. Korábbi határait

elmozdították. A Szovjetunió átvette Lengyelország keleti területeit, a nyugati határt az Odera és Neisse folyók mentén alapították meg. Mindkét határozatnak messze nyúló politikai, gazdasági, társadalmi és vallási következményei lettek.

Több millió, különböző nemzetiségekhez tartozó embert áttelepítettek, vagy elmozdítottak lakóhelyéről.

Az 1970-es évek végén gazdasági összeomlással kellett szembenéznie az országnak. Országsszerte sztrájkokat tartottak és az egyre növekvő elégedetlenség létrehívott egy erőteljes társadalmi és politikai mozgalmat. 1980-ban megalakították a Szolidaritás nevű független szakszervezetet, amelyhez cca. 10 millió ember csatlakozott. Lech Walesa lett a vezetője. A Szovjetunió politikai átalakulása, a peresztrojka, és a hatalmas szakszervezeti és függetlenségi mozgalom Lengyelországban hozzájárult az európai demokratikus változásokhoz és szuverénitást hozott Lengyelországnak

1989-ben végbement a politikai rendszerváltás. Létrejött a parlamenti demokrácia, és egyúttal visszatértek a piacgazdasághoz. Megtartották az első szabad parlamenti választásokat, új politikai pártokat és kormányon kívüli szervezeteket hívtak életre. 1999-ben Lengyelország csatlakozott a nemzetközi biztonsági szervezethez a NATO-hoz és a gazdasági szervezetekhez WTO, OECD. 2004 óta Lengyelország az Európai Unió tagja, aminek elnöki tisztjét 2011 júliusától decemberig látta el.

Vallási helyzet. Lengyelország legnagyobb egyháza a Római Katolikus egyház, amelyhez a lakosság 95%-a tartozik. Ez az egyház évszázadokon keresztül nagy szerepet játszott a lengyel identitás és függetlenség megőrzésében, különösen is az ország szétszakadozottsága idején – 1772-1918 – és a kommunista időszakban. A lengyel pápa megválasztása 1978-ban óriási jelentőséggel bírt a társadalmi és politikai változások tekintetében. II. János Pál pápát arról ismerték az egész vi-

lágón, hogy tiszteletet tanúsított a különböző vallások iránt, támogatta a népek közötti békét, az emberi méltóságot és a szabadságot.

A második legnagyobb egyház a Lengyel Ortodox Egyház, mintegy 550.000 hívővel. Eredete szoros kapcsolatban van szent Ciryll és Method missziói tevékenységével. Az ország vallási szerkezetének az ortodoxia állandó jellemzője volt. 1925 óta a Lengyel Ortodox Egyház autokefál státusban van.

1956-ban a Bresti egyezséget követően, számos Ortodox pap és hívő elismerte a Pápát. Ezzel létrejött a Görög Katolikus Egyház, amelynek ma kb. 100.000 követője van.

Az Evangéliumi Lutheránus Egyház, mintegy 75.000 taggal és az Evangéliumi Református Egyház mintegy 3.500 követővel a 16. századbeli reformációban gyökerezik. Az Evangéliumi Metodista Egyház cca. 5.000 követővel és a Baptista Unió cca. 5.000 követővel a 19. századtól kezdve létezik Lengyelországban.

Van még két egyház, amelyek a 19. század és a 20. század fordulóján jöttek létre és az Ókatolikus Egyházak családjába tartoznak: a Mariavite Egyház és a Lengyel Katolikus Egyház. A Régi Mariavite Egyháznak mintegy 25.000 követője van és 1906-ban vált el a Római Katolikus Egyháztól. A Lengyel Katolikus Egyház pedig az Amerikába kivándorolt lengyelekből szerveződött, s mintegy 20 000 követője van.

Vannak még egyéb aktív egyházak is Lengyelországban, mint például a Püünkösdi Egyház, az Adventista Egyház és más evangéliumi egyházak. Lengyelország olyan vallási csoportoknak is otthont ad, mint a Zsidó Vallási Közösségek Uniója, a Karaite Vallási Unió, vagy a Muszlim Vallási Unió.

Ökumenikus helyzet. Az elmúlt századokban Lengyelország nagyon sokszínű volt a hitvallások tekintetében és nagyon büszke volt a szabadságra, a vallási tolerancia és az ökumenikus együttműködés régi hagyományára. A jelenlegi vallá-

si térkép sok történelmi esemény következményeként jött létre, különös tekintettel a II. Világháborúra és az azt kísérő hátráfordításokra, a tömeges kitelepítésekre, elvándorlásokra.

Az ökumenizmus történelmi hagyományai Lengyelországban a 16. századig nyúlnak vissza.

1570-ben jelentős eseménye volt a Sandomierz Egyezés, amelyet a Lutheránusok, a Kálvinisták, és a Cseh husziták írtak alá. 1777-ben a Lutheránusok és Kálvinisták Unióra léptek, 1828-1849-ig a két felekezetnek közös konzisztórium volt.

Az első felekezeti szervezeten Lengyelországban „A Nemzetek közti barátságot elősegítő Világ Unió Lengyel Ága” nevű szervezet volt, ami 1923-ban jött létre az egyházak közreműködése nyomán. Kezdetben, a Lutheránusokhoz, a Kálvinistákhoz tartozó egyházak közül hat csatlakozott a Lengyel Ághoz. A vitás kérdéseket maguk közt oldották meg, és közös cselekvésre kötelezték el magukat. Amikor a Lengyel Autokefál Ortodox Egyház csatlakozott az Unióhoz 1930-ban, akkor felismerték a két különálló felekezet – az Evangéliumi és az Ortodox – történelmi találkozásának lehetőségét egy közös szervezetben.

A II. Világháború alatt, 1942 vége felé egy ideiglenes Ökumenikus Tanácsot állítottak fel, amely létrehozta a Lengyel Keresztények ökumenikus hitvallását megfogalmazván a közösen jónak tartott hitelveket.

1945-ben öt protestáns egyház képviselői – az Evangéliumi Lutheránus, az Evangéliumi Református, az Evangéliumi Metodista, a Baptista Unió, és az Evangéliumi keresztények – egy közös, hivatalos missziót alapítottak, amit a Lengyel Köztársaság Protestáns Egyházainak Tanácsa néven ismerünk. Ennek elnöke Konstanty Najder, a Metodista egyház szuperintendense volt.

A Lengyel Ökumenikus Tanács hivatalosan 1946 november 15-én jött létre Varsóban. 12 felekezet képviselői vettek benne

részt. Az Evangélikus Egyház lelkeszét, Zygmunt Michelist (1890-1977) választották elnöknek.

Az 1960-as évek végéig a Lengyel Ökumenikus Tanács és a Római Katolikus Egyház kapcsolata nem volt hivatalos. Azonban sok katolikus – papok és hívek egyaránt – részt vett a Keresztény Egységért tartott Imahetekken, amelyeket az Ökumenikus Tanács tagegyházai szerveztek.

Az első, katolikus templomban tartott ökumenikus istentiszteletet, amelyre a Második Vatikáni Zsinat előtt került sor, a Varsói Szent Martin templomban tartották 1962. január 10-én. Erre meghívták más keresztény felekezetek képviselőit is. Ebben az évben ünnepeljük ennek az eseménynek az ötvenedik évfordulóját.

A Lengyel Ökumenikus Tanácsból és a Püspöki Konferencia Ökumenikus Bizottságából alakult Vegyes Bizottság 1974-ben jött létre. Ez lehetővé tette a hivatalos kapcsolatokat a Római Katolikus Egyház és a Lengyel Ökumenikus Tanács között. 1977-ben a Vegyes Bizottság kijelölt egy dialógus albizottságot, aminek az a feladata, hogy teológiai témákat vitasson meg.

20 évvel később az együttműködés alapját figyelembe véve megalakult a Lengyel Püspöki Konferencia és a Lengyel Ökumenikus Tanács Dialógus Bizottsága. A Lengyel Ökumenikus Tanács és a Római Katolikus Egyház közötti együttműködés egyik eredményeként jött létre az az esemény 2000-ben, amikor is a Lengyel Ökumenikus Tanács hat tagegyházának vezetői és a Római Katolikus Egyház aláírta „A keresztség szentsége, mint az egység jele” c. dokumentumot. Ebben az iratban az aláírók kölcsönösen elismerték a keresztség érvényességét.

2000 óta a Dialógus Bizottság a vegyes házasságok kérdését is vizsgálja. 2009-ben már bemutattak egy ökumenikus tervezetet a vegyes házasságokról.

A Lengyelországi Bibliatársulat koordinálta azt a fontos eseményt, amelyen bemutatták az Újszövetség és a Zsoltárok

ökumenikus fordítását. Tizenegy egyház vett részt a fordítási munkában. Jelenleg pedig folyamatban van az Ószövetség ökumenikus fordítása.

A keresztény egységért tartott Imahétre szóló füzetet idén tizenötödik alkalommal jelentetik meg. Ebben az évben az anyagot a Lengyel Ökumenikus Tanács és a Római Katolikus Egyház képviselői közösen készítették el.

2009-ben kiadtak egy könyvet a „Krisztus felé vezető úton – a lengyel keresztény egyházak magukról” címmel. Ebben a Lengyel Ökumenikus Tanácshoz tartozó egyházak és a Római Katolikus Egyház a háború utáni időszakban most először mutatkoznak be *egy* kiadványban.

Azt is érdemes megemlítenünk, hogy II. János Pál pápa és XVI. Benedek pápa is találkozott azon egyházak papjaival és híveivel, akik a Lengyel Ökumenikus Tanácshoz tartoznak, amikor Lengyelországi zarándokútjaikon, ökumenikus imádásokon vettek részt.

Jelenleg hét egyház tartozik a Lengyel Ökumenikus Tanácshoz: a Lengyel Autokefál Ortodox Egyház, a Lengyel Katolikus Egyház, az Ókatolikus Marievite Egyház, az Evangéliumi Lutheránus Egyház, az Evangéliumi Református Egyház, az Evangéliumi Metodista Egyház, és a Lengyel Baptista Unió. A Bibliaszövetség Lengyelországban és a Lengyel Katolikusok Társadalmi Szövetsége is belépett a tagok sorába.

A KRISZTUSHÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI 1968-2012

1968 volt az az esztendő, amikor először készített közös hivatalos dokumentumot az EVT Hit és Egyházszervezet Bizottsága, valamint a Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr
– Fil 2,1-13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket
– Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy
legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
- 1979** Szolgáljatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk
– Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által
– 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4,18
- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban
Róm 12,5-6

- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
- 1992** Menjetek el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20
- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljétek meg és engesztelődjétek ki Istennel – 2Kor 5,16-21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békeségemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** ... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé. – Mk 7,37
- 2008** ... szüntelenül imádkozzatok! – 1Thessz 5,17
- 2009** ... legyenek eggyé kezekben – Ez 37,17
- 2010** „Ti vagytok erre a tanúk” (Lk 24,48)
- 2011** „... kitarítottak az apostolok tanításában.” (ApCsel 2,42)
- 2012** „... mindnyájan el fogunk változni” (1Kor 15,51)

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

- 1740** körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösd mozgalom, amely Észak-Amerikából indult és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
- 1820** James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.
- 1846** Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
- 1867** Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
- 1886** Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.
- 1894** XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösd ünnepkör keretében.
- 1908** Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett egységért hirdetett imanyolcadot.
- 1926** A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.
- 1935** Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
- 1958** A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.

- 1964** A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1966** Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.
- 1968** A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.
- 1975** Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
- 1995** II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
- 1997** Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1998** Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalmából a zimbabwei Hararében tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
- 2004** Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Titkárság szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.
- 2008** Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése. *Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először*